

DIGTE, EPIGRAMMER & ORDSPROG

1

Hvad er det, man kalder godt digt?
Aldrig har jeg set et ordentligt et.
Hvad forskel gør det på langt sigt,
om det rimer eller ej. Det er lige fedt.

2

Idag havde jeg valget mellem to ting at foretage mig.
Jeg var så lang tid om at beslutte mig,
at jeg nåede at miste lysten til dem begge.

3

Alle omkring mig har noget at tage sig til, noget vigtigt.
Tror de.

Alle omkring mig har deres gud, som til sidst vil redde dem.
Tror de.

Alle er trygge ved at leve, de er fri for fare.
Tror de.

Alle omkring mig er glade, nogle lykkelige.
Tror de.

Alle omkring mig ved bedre end jeg, mere end jeg.
Tror de.

Tror jeg.

4

Kan man plagiere sine egne tekster?
Det kan man vel.

Kan man plagiere sine egne tekster?
Det kan man vel.

Sort nat

Røde, krukkeformede lanterner, en svag vind hiver i faklernes lange hale.
 De brostensbelagte gader er spejlblanke, silende regn kildrer mildt i luften.
 Natten er varm.
 Månen står over de sorte tage.
 Du står på toppen af en bygning.
 Templet, Den Forbudte By's højeste tårn.

Dine øjne følger de uvidende små folk der bevandrer gaderne.
 Ind i den ene kro.
 Ud af en anden.
 Sorte små væsener, som rotter i kloakken, de piber og de hvæser.
 Dagen lang har de deres små lege, der holder dem beskæftiget til ligegyldighedens yderste grænser.
 De skaber intet.
 De formår intet at skabe.
 Vinden skaber bølger på dine klæders overflade.
 Det kilder på din hud.
 Du lader dig glide ned ad tagstenene, glatte, som ål.
 Du stopper ved tagets kant, ser ned på gaden.
 Folk.
 To personer står, snakker.
 De ser dig ikke, du falder i et med natten.
 Du hopper ned.
 Lydløst, du nyder et kort øjeblik din egen smidighed.
 Ti snit, en svævende dans omkring de to, en sidste flyvende bevægelse og de ligger livløse.
 Du tørrer bladet af i mandens jakke.
 Ingen opdagede noget, og du er væk.

Du måtte gøre det.
 For hvad skulle det ændre?
 Sandsynligvis intet, men du gjorde det for at se.
 Se OM.

Det jeg hader mest ved lange fine ord er at de er så lange og fine.

Ishii fik tæv som lille.
 Hver dag.
 Af sin fader.

At ligge blødende på gulvet.
 Alene.

Ishii elskede sin fader.
 Højere end hun nogensinde kom til at elske sig selv.
 Forguede.
 Hun troede hvert af faderens ord.
 Hvert et ord.

Intet passede.

Ishii var et umuligt barn.
 Et ubrugeligt barn.
 Et slapt barn.
 En pige.

Så blev hun ældre.
 Tog imod sine tæv.
 Lærte at elske dem.
 Lærte at hade.
 Faderen.
 Lærte at kæmpe imod.
 Lærte at dræbe.
 Faderen.

At ligge blødende på gulvet.
 Alene.

Jo tættere man komme på helvede,
 des mere elsker man gud.
 Jo tættere man kommer på himlen,
 des mere tiltrækkes man af helvede.

ISHII

